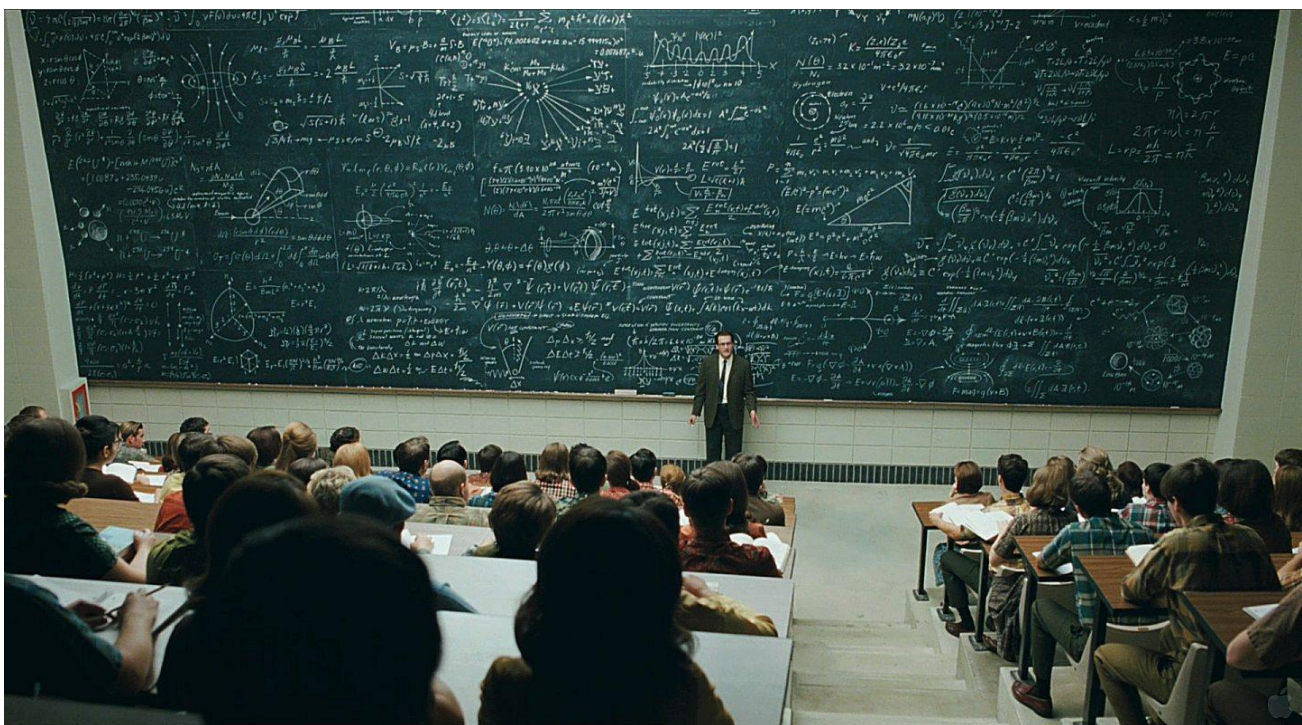

(opis z Magea)

[SRNKA](#) [29.10.09 - 20:45]

Dnešní hodinu bych si dovolil uzavřít známým Einsteinovým rčením: "***Pokud matematika popisuje realitu, není přesná. A pokud je přesná, nepopisuje realitu.***" čímž přesně vystihl můj postulát o střídání symetrií s asymetriemi, tedy „princip horkého bramboru“, tedy symbolicky :

$$10^{5500} = 10^{5500} + 1 ;$$

tedy názor, že je špatnou cestou fyziků snaha o sjednocení QM s GTR „do rovnice“ ; příroda „spojení“ realizuje postavením obou >vedle sebe< , tj. právě tím střídáním symetrií s asymetriemi, čili >střídáním QM a GTR< do posloupnosti stavů.

Nyní namátkově moje rok a půl stará řeč :

Z debaty na NP →

Re: Ten první postulát jste trochu zpotvořil:

Autor: ZEPHIR IP: 85.160.12.xxx Datum: 28.04.2008 01:25

[Opsal jsem jej odsud](#), napište na Aldebaran, ať si to opravi

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx Datum: 28.04.2008 09:12

Mám-li interpretovat svůj rozum na výroky zde řečené panem Petříkem (a neplést do toho své pocity k autorovi) pak musím s ním

v tomto bodě souhlasit. A souhlasit s tím, že Kulhánek má své výroky nedůsledně předneseny.

Také jsem si všiml výroku Kulhánka, že : *“ Tělesa tedy časoprostor sama vytvářejí, bez nich časoprostor neexistuje a nemá smysl.”*.
(reakce) : Pokud toto tvrzení nenašeptal Kulhánkovi Bůh jako Pravdu Pravd, pak je to pouze názor a můj názor pro HDV je přesně opačný, tj. zformuluji ho (budu se stylově řídit Kulhánkovým výrokem) :
“Časoprostor sám tělesa vytváří, bez časoprostoru tělesa neexistují a bez čp tělesa nemají smysl”. Pokud Bůh Kulhánkovi už nesdělil Pravdu Pravd, **pak má můj výrok stejnou cenu jako jeho**. Jeden z těch dvou ovšem bude „pravdivější“ ...pokud...pokud nedojde z principu ekvivalence i takovýchto typů výroků ke sjednocení obou výroků. Vpodstatě tedy platí oba ! (budou-li oba lépe formulovány).Takže už nyní stoupá hodnota mé HDV pomocí výroku Kulhánka o další kus. Kulhánek nepřímo mou HDV potvrdil. Pokud si čtenář všimnul, tak 3 roky po všech fórech se plive na mě-autora, ale proti HDV se mlčí...mlčí !! ; žádné pádné protiargumenty nepadly. Někdo snad nějaké viděl položené na papír ? Kde ?

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx Datum: 28.04.2008 09:34

Co to je „informace“ ? Podle mě je to „snímek“ (do oka pozorovatele, do přístroje pozorovatele, do soustavy pozorovatele) stavu nějaké události, stavu nějaké fyzikální pozice. A protože snímáme z vesmíru pouze fyzikální jevy-stavy o : „o čp a hmotě“ ...a protože i hmota je z čp sestavena, pak nutně i *informace je nějakým staven čp*...A ve vesmíru „po Třesku“ je ten stav čp pouze křivý. Takže podle mě je „informace“ snímkem (lokálního) stavu čp, čili informace je snímkem křivosti čp. **Informace je stav křivosti čp.**

Základní relativistické principy dle Kulhánka

Klasický princip relativity	Mechanické děje dopadnou ve všech inerciálních soustavách stejně. Žádný z inerciálních systémů není nijak privilegován.
Speciální relativita	1. <i>Mechanické i elektromagnetické děje dopadnou ve všech inerciálních systémech stejně.</i> Žádný z inerciálních systémů není nijak privilegován. 2. <i>Rychlost světla je ve všech inerciálních souřadnicových soustavách stejná.</i>
Obecná relativita	1. <i>Všechny děje dopadnou v libovolném souřadnicovém systému stejně.</i> Žádný systém není nijak privilegován. 2. <i>Gravitaci a setrvačné děje od sebe nelze odlišit.</i> V urychlující se raketě dochází ke stejným dějům jako ve skutečném gravitačním poli. Naopak ve volně padajícím letadle pociťujeme stav beztlíže a gravitační pole nevnímáme. Bohužel jen na chvíli. Vyjádřením tohoto faktu je tzv. princip ekvivalence.
Princip	<i>Setrvačná a gravitační hmotnost jsou si navzájem úměrné, při</i>

ekvivalence	<i>vhodné volbě jednotek jsou si rovné. Princip ekvivalence vede k neodlišitelnosti setrvačných a gravitačních jevů a umožňuje popisovat gravitaci za pomoci křivého časoprostoru.</i>
Silný princip ekvivalence	Energie odpovídající elektromagnetickému poli se také projevuje jako setrvačná hmotnost. I tato hmotnost má své gravitační účinky.
Velmi silný princip ekvivalence	Energie, která by odpovídala samotnému gravitačnímu poli má také projevy jako setrvačná a gravitační hmotnost.
Matematický popis OTR	1. Každé těleso zakřivuje svou přítomností prostor a čas kolem sebe. 2. V tomto zakřiveném časoprostoru se tělesa pohybují po nejrovnějších možných drahách (geodetikách). Tělesa tedy časoprostor sama vytvářejí, bez nich časoprostor neexistuje a nemá smysl.

(opis , už nevím odkud)

V roce 1904 odvodil holandský fyzik Hendrik Antoon Lorentz transformaci souřadnic pro přechod mezi souřadnicemi dvou soustav, z nichž jedna se pohybuje rychlostí blízkou rychlosti světla.

V roce 1905 publikoval [Albert Einstein](#) v německém časopise Annalen der Physik čtyři vědecké články, z nichž pro vývoj speciální teorie relativity byl nejdůležitější ten třetí v pořadí: „[K elektrodynamice pohybujících se těles](#)“, v položil základy speciální relativity.

Celá teorie je založena na dvou principech (někdy též označovaných jako postuláty). První z nich, **princip relativity**, je zobecněním mechanického principu relativity na všechny fyzikální děje a říká:

1. Einsteinův postulát : Žádným fyzikálním pokusem provedeným uvnitř inerciální vztažné soustavy nelze rozhodnout, zda je daná vztažná soustava v klidu nebo v pohybu rovnoměrném přímočarém.

Jinými slovy je zde řečeno, že **ve všech inerciálních vztažných soustavách platí stejné fyzikální zákony, nebo-li že všechny inerciální vztažné soustavy jsou rovnocenné pro popis fyzikálních dějů.**

Druhý princip, **princip stálé rychlosti světla**, říká:

2. Einsteinův postulát : Ve všech inerciálních vztažných soustavách má rychlost světla ve vakuu stejnou velikost. Tato velikost nezávisí na směru šíření světla a na vzájemném pohybu světelného zdroje a vztažné soustavy.

.....
Jinými slovy :

- 1. Einsteinův postulát: Všechny inerciální soustavy jsou pro popis fyzikálních dějů rovnocenné (žádnými pokusy uvnitř soustavy nelze zjistit, zda je daná soustava v klidu nebo v pohybu).
 - 2. Einsteinův postulát: Ve všech inerciálních soustavách má rychlost světla c ve vakuu stejnou velikost, nezávisle na vzájemném pohybu světelného zdroje a pozorovatele. Rychlost světla v libovolné inerciální vztažné soustavě je ve všech směrech stejná.
-

můj postulát č. 3 : „**princip křivení**“ časoprostoru je podstatným pro vznik-realizaci hmotových elementů jakožto lokálních útvarů – vlnobalíčků pomocí tohoto principu z toho časoprostoru zrealizovaných ; je podstatným pro vnímání toku času, je podstatným pro vnímání kosmologického rozpínání prostoru (vesmíru) a je podstatným pro jeden z prvních stavů po-big-bangového vesmíru, jímž je inerciální soustava.

můj postulát č. 4 : pro genezi vývoje vesmíru, především vývoje hmotových elementů směrem ke hmotovým strukturám složitějším je podstatným „**princip střídání symetrií s asymetriemi**“. Z tohoto důvodu je špatnou cestou snaha o sjednocení QM s GTR „do rovnice“ ; příroda „spojení“ realizuje postavením obou >vedle sebe< , tj. právě tím střídáním symetrií s asymetriemi, čili >střídáním QM a GTR< do posloupnosti stavů. Posloupnost stavů zrealizovaných do posloupnosti (při vyloučení mnoha stavů teoreticky možných) je řízena „nějakým výběrem“ (ten bude později objasněn) v mantinelech možností „možných“ s vyloučením možností „nemožných-nepřijatelných“ (v souladu je Darwinův princip výběru)

můj postulát č. 5: .. žádným pokusem uvnitř „časoru“ jakožto 3D časové soustavy se třemi časovými dimenzemi nelze zjistit, že Čas je veličina, která >sama< neběží, ale že my-pozorovatel, tj. libovolná hmota „**běžíme po ní**“, po té časové dimenzi, tj. ukrajujeme na ní intervaly **a proto** vnímáme (my „bytosti z bílkovin“), tikot času, pochod času ... podobně (přesto jinak) my-bílkovina, Zem tím vesmírem putujeme "po délkových dimenzích", ukrajujeme na nich intervaly a přesto když koukneme z okna paneláku, nevnímáme tuto skutečnost v inerciální soustavě až teprve když pozorujeme hmotné body na vzdálených škálách, tak zjistíme rudý posuv ve spektrech, který interpretujeme jako "kosmologické rozpínání" čp bodů, což může být pouze pootáčením "vlastních" soustav těch hmotných bodů tam.

můj postulát č. 6: princip neurčitosti „pochází“ z principu určitosti :

$$\Delta p \quad . \quad \Delta x \quad = \quad \Delta E \quad . \quad \Delta t \quad . \quad \Delta t/t$$

můj postulát č. 7 : (citace) : V roce 1904 odvodil holandský fyzik Hendrik Antoon Lorentz transformaci souřadnic pro přechod mezi souřadnicemi dvou soustav, z nichž jedna se pohybuje rychlostí blízkou rychlosti světla. (**reakce**) : „transformace“ v tomto pojetí řečená a myšlená je vadným pohledem na realitu. Není to relativita, ale podstatou „jevu“ je „pootáčení soustav“ (při pohybu soustavy jedné vůči druhé soustavě pasované do klidu jako soustavy pozorovatele). Ona „transformace“ je pouze porovnáním „vzájemného konkrétního pootočeného postavení těchto soustav“ v >stop-stavu<. Tedy : Pootáčení soustavy v pohybu vůči pozorovatelně „v klidu“ se vykonává pohybem nerovnoměrným zrychleným, a pak provedeme-li „stop-stav“ tomu nerovnoměrnému pohybu a

změníme-li ho na pohyb rovnoměrný s jistou konkrétní v₁-rychlostí, pak tento stop-stav s rychlostí v₁ je onou „transformační soustavou“ srovnávanou se soustavou pozorovatele a jsou vzájemně pootočený. Při rychlosti v₂ jsou pootočený do jiné polohy (přesně to ukazuje Lorentzova rovnice). Není to tedy nějaký „skok“ z jedné soustavy do druhé „transformované“, ale je to >skok< do tvaru soustavy pootočené vůči pozorovateli. A není to žádná relativita. Proč říkat „pootočené“ soustavě soustava „transformovaná“ ?? přestože to tak označit-pojmenovat můžeme. Dilatace času a kontrakce délek nejsou **relativitou**, ale jsou právě pouze jevem čili průmětem parametrů pootočeného stavu pozorované soustavy do soustavy pozorovatele. Lorentzovy transformace jsou tedy jen a jen matematickým vyjádřením pootáčení soustav při vzájemném pohybu rovnoměrném s různými velikostmi rychlosti vééé k nimž dospějeme pohybem zrychleným...ale měříme ve stavu rovnoměrném, čili ve stavu „stop-stavu“ pohybu zrychleného. **STR tedy není žádnou relativitou, ale vyjádřením pootáčení soustav, pootáčení té soustavy, která je v pohybu rovnoměrném vůči pozorovateli („pasovaného do klidu“), což je „stop-stav“ té soustavy v pohybu nerovnoměrném.**

poznámka : všechny postuláty samozřejmě je nutno precizovat, vylepšit formulace.

Jeden grázl, a já vím na beton že jím je zprofanovaný BEFELEME, napsal na Mageu (datum je čerstvé) :

◀029735027 [29.10.09 - 20:55]

SRNKA [29.10.09 - 20:48] *Nicméně to názorně vysvětluje, proč současní fyzici nepoznají ani gravitační vlny od světla.*

Troubo, proč si myslíš, že nepoznají, lépe řečeno, proč tak trapně lžeš, že nepoznají? (Samozřejmě kecáš jako dycky, poznají se snadno, viz např. mod/spin) %-D

→ →

(a citace z toho zdroje, což je prof. Kulháněk) →

Zakřivení časoprostoru - gravitační vlny

Nejjednodušším příkladem kombinovaného zakřivení časoprostoru, které je navíc periodické, je gravitační vlna. Objevuje se u těles s nenulovým kvadrupólovým momentem a metrikou časoprostoru lze rozložit na dvě části:

$$g_{\mu\nu} = \eta_{\mu\nu} + h_{\mu\nu},$$

kde veličina $\eta_{\mu\nu}$ je obyčejná Minkowského metrika speciální relativity a $h_{\mu\nu}$ je malá odchylka od této metriky, která splňuje vlnovou rovnici

$$(\Delta - 1/c^2 \partial^2/\partial t^2) h_{\mu\nu} = 0.$$

Jako špatný matematik to musím okomentovat a vyjádřit >filozoficko-logicky< takto :

$\eta_{\mu\nu}$ - metrika Minkowského 3+1D čp (ovšem lze psát i 3+3D čp, není to zakázáno) čili

čili → 0/0 = 1/1 = ∞ / ∞ ; (má se psát s limitami, k číslům patří přidat dimenze veličin)

$$\text{čili} \rightarrow [n.x \cdot n.y \cdot n.z = n.t_1 \cdot n.t_2 \cdot n.t_3] ;$$

$$\text{čili} \rightarrow 1x \cdot 1y \cdot 1z = 1t_1 \cdot 1t_2 \cdot 1t_3$$

$$\text{čili} \rightarrow 10^{5500} = 10^{5500} \dots \text{lineární, potažmo z toho plochý Minkowského čp}$$

a

$h_{\mu\nu}$ - malá odchylka od 3+3 D metriky výše popsané, čili $\rightarrow$

$$10^{5500} = 10^{5500} + 1 \dots \text{(princip horkýho bramboru, říká JN)}$$

$$\text{metrika časoprostoru : } \underline{g_{\mu\nu} = \eta_{\mu\nu} + h_{\mu\nu}} \dots \text{(říká Kulhánek)}$$

$\leftarrow$ ((Vstřícní odborníci mi určitě jednou pomohou s dokonalejšími formulacemi)) $\rightarrow$

Po big-bangu je metrika (reálného) časoprostoru prostě křivá (jakoby „křivý stav čp“ byl vnořen-ponořen do „nekřivého rastru, nekřivé soustavy“) ; na velkých škálách je málo křivá a to jsou pole, a v mikrosvětě je natolik křivá, že čp se zakřivuje do vlnobalíčků a to jsou „artefakty“ hmotové, s kvantovými čísly, mající chování-projev coby hmotový element. (pro látku postačí tři vlnobalíčky : kvark U, kvark D a jeden lepton . Nebude až tak těžké najít i matematická vyjádření pro tyto dvouveličinové vlnobalíčky, já už jsem cestu >jak< ukázal.). Princip křivení čp je „zahajovacím“ principem po-Třeskového stavu vesmíru. Křivý čp, geneze křivení, znamená zahájení toku času, odvíjení času, znamená rozpínání prostoru, znamená stav $v < c$ pro hmotu s nenulovou hmotností.

$$\frac{\alpha \cdot x_1^m \cdot \beta \cdot t_k^n}{\gamma \cdot x_a^d \cdot \delta \cdot t_b^h} = 1$$

obecný vzoreček pro vlnobalíčky

Gravitační vlny mají dva mody skloněné o 45° . Tato odlišnost od elektromagnetických vln (také dva mody, ale odkloněné o 90°) souvisí se spinem pole (fotony mají $s = 1$, gravitony $s = 2$). Existenci gravitačních vln předpověděl Albert Einstein již v roce 1916. Známé jsou neúspěšné Weberovy pokusy o hledání gravitačních vln. V současnosti probíhá velmi ambiciózní projekt LIGO na detekci gravitačních vln. Detaily o hledání gravitačních vln naleznete na stránce [Testy obecné relativity](#).

